

Чүнтән калаңһа самантсем (Аса илү)

Р.Н. ПЕТРОВА-АХТИМИРОВА, педагогика наукасынан кандидат

«Эпә хура кәркүнне хура пүртре қуралнә, қаванпа хура пулнә», – тесе калама юрататчә чаваш халәх поэчә Я. Ухсай. Сәвәсән пархатарлә ёсне тивәслипе хакласа халәх поэчән ятне панә. Вәл А.М. Горький тата К.В. Иванов ячёпе хисепленекен литература премийесене илме тивәслә пулнә, темиңе орден кавалерә.

1986 ىулхи июлән 10-мәшә – юратнә поэтамара юлашки ىула асатнә кун.

Пушкарт چәр-шывенчи Слакпүс ялә – поэт қуралса ўснә ял. Кәслетү. Ку вырна Ухсай Яккәвә яланах асра тытнә. Хәй виличчен хушса хәварни не асра тытса ѣна шәпах қав ту тәррине пытарнә.

«Юратрәм эп, хирсем, сире» сәввинче поэт қапла каланә:

Нихсан та эп хәватара
Манмасстәп, хамән юррәмра
Ура тапса, пұса ухса
Сире мухтатап эп, Ухсай.

1929

Вун саккәрти сәвәс қырнә қак йәркесене. Пурнаң ىулә қамәл пулман унән. Мән пәчәкрен вәренме ёмәтленнә. Ёпхү хулинче, унтан М.В. Ломоносов ячәллә Мускав университетенче пәлү пухнә. Тутар халәхен паттәр ывләп, Муса Джалильпе, пәрле вәреннә.

Хаяр вәрçә ىулесенче Атәлтан пүсласа Влтава шывә патне утса қитнә. Атә күнчинчи тетрадыре вәрçә ҳирәнче қырнә сәвәсем упраннә.

Эпир вара, вәрçә ачисем, Я. Ухсай қырнисене вуласа ўсрәмәр. «Тутимәр», «Халәхән ылтән кәнеки», «Көлпүк мучи» тата нумай-нумай хайләвәсене вуланә, чылайашне пәхмасәр калама вәреннә.

1959–1964 ىулсенче И.Я. Яковлев ячәллә Чаваш патшаләх педагогика институтенче вәрентәмәр. Час-часах чавашсен паллә қыравсисемпә тәл пуллаттәмәр. Калаңһа, анчах ушкәнпа тәл пулни пәччен калаңһа пек мар.

Мана Я. Ухсайпа сакәр вуннә-мәш ىулсенче күса-куңһа калаңма май килчә. Уншән эпә шутсәр са-вәнатап. Иртнә ёмәр вәсәнче пулса

иртрә ку. Эпә ун чухне Мускавра аспирантурара вәренсе диссертаци хүтәленә хыңсән тәван институтра студентсене вәрентеттәм. Қав хушәрах Чаваш кәнеке издательствинче кәнеке кәларма хатәренеттәм. Редакторә Андрей Алексеевич Алексеев. Вәл ёче ирхе пыратчә, манән та ёче ваккамаллаччә. Издательство Ленин проспектенче «Чувашия» хәна қурчепе юнашарчә. Редакции тухаттәм та Ухсай Яккәвәп тәл пуллаттәм. «Ан вакса-ха, хәрәм, ларса калаңар», – тетчә вәл. Қывәхри скверти сак қине лараттәмәр (халә унта Җәңәл Мишишин паләкә пур). Калаңаттәмәр. Эпә, паллах, ун сәввисене, поэмисене асәннәттәм. Уйрәмак «Чаваш мунчи» пирки калаңни асра: «Мана критиксем ятлаччә. Чаваш мунчи қинчен нумай қыратан тәсә. Хәйсем мунча кәрсө курнәши?» Пуслатчә вара мунча сипләхә қинчен калама. «Тәван килтән эпә вун тәватә қултак тухса кайрәм, вәрентәм, ёсlerәм, аттепе сайрах пәрре тенә пек кәна курнәшкала-рәм. Атте мана мунчара сәвәласа қапатчә:

– Кашта таран ўс эс, пепкеәм,
Үтне вай пух, пүсна ѡс пух!
Телей те, ырләх та килесә
Ҫәрпә ёче юратнә чух.
Тәпра хура, анчах кулачә
Үсете шап-шурә, қаванпа
Ҫәре юрат! – тесе шәлатчә
Мана вәл шурә курәкпа.

Атте мунча кәртме ѡстаччә, –
Эс қумлә тырә ан та ак! –

Тесе вәл қапнә чух калатчә».

Қак йәркесене калатчә тә шәпләннатчә. Аса иләтчә пулә хәй ачаләхне. Вәл шәпләннә хушәра эпә «Чаваш мунчи» хайләвән эпиграфне пәхмасәр калаттәм, хамәр тәрәхри мунчата такмакәсене аса илтереттәм.

«Эсә вара «Чаваш мунчине» тә вуланә-и? – тесе тәләнетчә. Чи усәлли қак мунча та... Унтан Василий Шукшин мунча кәмә юратнине калатчә. Сростки яләнче хәйсем пурәнекан пүрт кил картинчи мунчана В. Шукшин хәй аллипе тунә. Унән

пәр калавне Хветәр Агивер «Мунча ѣши» ятпа қуңарса кәларчә вәт.

«Эх, ялти мунча», – тесе хуратчә шәппәнрах сасәпа. Ләпкән кала-сатчә вәл.

Чана вара мунча мухтавә
Кәрлерә ман қырнисенче,
Тепре қырмада пур ман салтавәм,
Чи тивәсли вәл хальхинче.

Җак йәркесене калатчә тә ура қине тәратчә: «Каяс, қырас... Ыран та ки-ләтән пулә, хәрәм. Калаңапар...»

Җуллахи ѣшә күнсемчә. Тепәр күнне каллах тәл пултәмәр. Вәл чей ёссе тухатчә ресторантан. Шелепи патәнчә тә чей ёсни асрах ёнте унән. «М. Гафурин самоварә хәй пекех ватә» тесе каланисем ман асрах-ха. Майәпен утатчә вәл Ленин проспекчә. Инсекх пурәнмастчә тә. Хальхинче ман сәмәхәм «Йыттәм тирәнчен қәленә չәләк» (1928–1930) хайлав пирки. Эпә җак йәркесене вулатап:

Тин анчах тәнчә курма
Күсне үснә анчәкран
Хам ўстернә йыттәма
Эпә ямәп асәмран.
Ун қамки қавра хушка,
Кәкәр үмә тә шап-шур
Пулнәран ѣна Шуркка
Терәм тәрәс тә маттур.

Вулатап та вулатап, калатап та калатап җак йәркесене. Якку пиччен қүсәнчен қүсүль түхрә: «Эсә җакна та вуланә-и?» Җапла калама юрататчә вәл. «Пулнә қав ман юратнә йыттәм. Хураха өсөт вәрекен түрә шүхәшлә йытта ялти вәрә вәлернә. Пирән тата җәрле сурәх вәрлама пынайчә. Шуркка ун қине тапәннә, қывәракан ял қыннисене вәратнә. Сурәх вәрри түтәннә. Манса кайман қавна вәрә. Хәйне вәрәпа түтәшән ѣна вәлернә.

Куртәм эпә пуринчен
Ҫүллә, вәрәм чәр вәрра.
Ҫәнә չәләк пүсәнчә
Хүхәм, ўәпкән хуп-хура.

Пулнә қав ялсенче қава пек вәрәсем.

Хамән савнә тус չукки
Витәр витрә чәреме».

Чăваш чĕлхине культури

Чувашский язык и культура

Манайман хăйĕн тусне вăрçă витĕр утса тухнă салтак.

Тепрехинче пирĕн калаçу «Шăллăм» поэма пирки пулчĕ. Ана вăл вăрçă хирĕнче Кременец хули çывăхĕнче 1944 çулта çырнă. Çак поэма ман чĕре варринчехчĕ. Эпĕ лайăхрах пĕлес шутпа поэма пирки сăмах пуçларăм. «Пулнах-и санăн Кирле шăллу? Нумай хайлавсенче калани пур ун çинчен, – терĕм. – Акă «Чăваш чуннек» илер:

Санăн икĕ йĕркүне
Итлеме, ёçчен пулма
Эп каларăм Кирлене,
Çичĕ çулхи шăллăма.

«Пуканесен бригадинче» те ун çинчен калани пур».

Хаяр вăрçă çулĕсенче «Шăллăм» поэма çырăнат. Ассăн сывла-сывла калатчĕ вăл вăрçă хирĕнче, çирĕмрен те иртмен Кирле шăллĕ çинчен. «Шăллăм вилни çинчен калакан хыпара илтсен эп ача пек макăртăм... Паттăррăн вилсе пуç хунă эсĕ Ельня

хулинче... Текех çук шăллăм, текех тĕл пулса калаçас çук. Пысăк çухату», – тетчĕ Ухсай Яккăвĕ шăллĕнене аса илнĕ май.

Çапла пĕр вăхăт ирсерен калаç-рăмăр эпир чăваш халăх поэчĕпе.

Мана поэтăмăр халăх сăмахлăхне, халăх йăли-йĕркине тĕплĕн пĕлни тĕлĕнтеретчĕ.

Тырă-пулă çитĕнтермелле, вăрмана упрамалла. Çамрăк чухнек çырнă «Карлав аври касмашкăн кайрăм» (1934) сăввинче вăрманта ўсекен йывăçсене шеллемелле тенĕ. Удмурт поэчĕ Флор Васильев сăмахĕсемпе каласан – «В чащобе нет лишних деревьев». Çапла шухăшлать чăваш халăх поэчĕ те.

Илер-ха унăн «Шурă хурăнпа калаçни» лирикăлла поэмине. Шурă хурăнпа калаçнă май вăл пĕтĕм халăхпа калаçать.

Авалхи йăлапа ачалăх сукмакĕпе чупса пĕччен ларакан ватă хурăна сывлăх сунатă, йывăçран ун пурнăçĕ

çинчен ыйтса пĕлет.

Лараттăмăр çапла чунтан калаçса. Унран вĕренмелли нумайчĕ. Тăван халăха юратни тĕп вырăнтаччĕ. «Çĕр-шывăн хăш кĕтесĕ хитререх?» – тесе ыйтсан. «Çуралнă çĕр-шыв, Кĕслету», – тетчĕ. «Атăл вара?» – ыйтаттăм.

«Юррăмăр, янра, ан татăл,
Атăл тăрăх кĕрлесем!
Пысăк эсĕ, савнă Атăл,
Чаплă санăн çыннусем.

Çапах та çуралнă çĕр-шывран хакли нимĕн те çук. Çуралнă çĕр-шыв... Хăй патнек туртать, чĕнет».

Вуланă, пăхмасăр та калама вĕреннĕ поэтăмăр çырнисене. Анчах хăйпе курса калаçнисем... Ахахăн-мерченĕн янăраçĕ вăл каланисем. Халĕ те хăлхарах. «Ёслени никçан та мăшкăл мар, ўркенни çеç – мăшкăл», – тетчĕ вăл Геспод сăмахĕсемпе.

Поэтăмăр ялан халăх чĕринче пурнăнать.